

Barvinter

Som tankar står träden.
De svartnade löven
är sorgmantelfjärilar
med vingbräm av rimfrost.
De frasar för foten —
Som tankar står träden
bland själlösa lyktor
som lyser i diset
kring biblioteket.

Ni forna anatomer
som sökte själens fäste
i kropparna ni skar i:
I hjärna, mellangärde,
i lever eller lungor,
var finns nu trädens själar
som gjorde parkens ande:
I barken eller veden,
i sammanstrålningspunkten
av rötter eller grenar?
Och luntornas själar?
Och bibliotekariens
och alla de studerandes?
De gömmer sig, de glömmet sig
och kanske finns de inte.
De gömmer sig i hoppet
som gömmer sig i livet
som gömmer sig i hoppet
och omvänt, och omvänt —
Och kanske finns de inte,
är bara ett samspel
av inre och yttre
tillfälligheter:
Som detta att stjärnan
hänger som en frukt i
grenverket av trädet.
Liv verkar den inte.
Vad gör mig att den lyste
för hundra tusen år sen
och kanske nu är slocknad?
Till trädet hör den inte.

Ni sovande träd,
ni väsenlösa lyktor,
ni är mig visst för nära,
för världsfurstligt nära!

Jag kunde också säga:
Ni är mig visst för fjärran,
för världsfurstligt fjärran.

Gunnar Ekelo

Illustratör: Lars Erik Falk.

